

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7CoP/92/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614207096
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5614207096.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd Žilina, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Františka Dulačku a členov senátu Mgr. Márie Kašíkovej a Mgr. Kataríny Beniačovej, v právnej veci starostlivosti o maloleté deti G.: D., nar. XX.XX.XXXX a C., nar. XX.XX.XXXX, obe bytom W. I., N. XXX/X, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš, deti rodičov - matky: Z. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. I., N. XXX/X a otca: I. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. I., Q.. H. XXXX/XX, o návrhu otca na zníženie výživného, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č. k. 8P/47/2014-42 zo dňa 13. októbra 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd návrh otca na zníženie výživného na maloleté deti v celom rozsahu zamietol a vyniesol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Vychádzal zo zistenia, že naposledy bolo o výživnom rozhodované rozsudkom č. k. 7P/15/2013-46 zo dňa 26.04.2013, ktorým boli maloleté deti D. a C. zverené do osobnej starostlivosti matky a otec sa zaviazal platiť na výživu každého z detí po 130 Eur mesačne. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 20.05.2013. V tom čase matka detí bola evidovaná ako uchádzačka o zamestnanie od 01.11.2012. Rodičia od uvedeného dňa nebývali v spoločnej domácnosti, keď sa otec odsťahoval do prenajatého 1-izbového bytu za 230 Eur mesačne. Matka nepoberala dávku a príspevky v hmotnej núdzi. Otec ako fyzická osoba podľa správy Daňového úradu Žilina dosiahol za zdaňovacie obdobie v roku 2012 príjmy a výdavky presahujúce 56.000 Eur pri nulovej daňovej povinnosti. Otec mal zvýšené výdavky v súvislosti so svojim zdravotným stavom v rovnakej výške ako teraz, platil si životné poistenie 30 Eur mesačne, ako fyzická osoba - podnikateľ mal na účte debetný zostatok 7.500 Eur, ako právnická osoba mal účet s aktuálnym zostatkom 20 Eur a ako fyzická osoba - nepodnikateľ účet s debetným zostatkom 2.000 Eur. Na úver čerpaný sumou 5.050 Eur ako fyzická osoba - nepodnikateľ splácal po 112 Eur mesačne. Matka hradila výdavky na bývanie 147 Eur mesačne, elektrinu platil otec detí po 40 Eur mesačne. Maloletá D. navštevovala 3. ročník základnej školy a maloletý C. predškolské zariadenie.

Porovnaním pomerov maloletých detí v čase predošlého rozhodovania a teraz možno konštatovať podstatnú zmenu, spočívajúcu vo zvýšení výdavkov na ich živobytie. Maloletá D. navštevovala 3. ročník základnej školy, v súčasnosti navštevuje posledný ročník prvého stupňa základnej školy (piaty). Maloletý C. nenavštevuje materskú školu, ale druhý ročník základnej školy. Už len s prechodom na vyšší stupeň školy je spojené zvýšenie výdavkov potrebných na zabezpečenie školských pomôcok a pokrytia výdavkov na aktivity organizované školou. Obidve deti navštevujú platené voľno-časové aktivity, obe majú zvýšené výdavky v súvislosti so zhoršeným zdravotným stavom.

U matky detí došlo k zmene spočívajúcej v tom, že od 01.08.2014 získala zamestnanie, z ktorého má príjem 190 Eur. Na druhej strane došlo približne o 5 Eur k zvýšeniu platieb za byt. Otec detí v čase posledného rozhodovania býval za 230 Eur mesačného nájomného, v súčasnosti prispieva na bývanie svojej priateľke čiastkou 100 Eur, teda došlo k zníženiu jeho výdavkov na bývanie. Náklady na lieky vynakladá v nezmenenej sume. Ak by naozaj trpel finančnými problémami, nepodnikal by od roku 2005 ako fyzická osoba, ani ako konateľ a spoločník právnickej osoby od roku 2011. Navyše nepredložil, hoci bol nato vyzvaný, peňažný denník z činnosti fyzickej osoby, takže súd mohol vychádzať len z jeho príjmu právnickej osoby. Príjmy a výdavky z podnikania otca presahujúce sumu 35.000 Eur ročne sú stále vo výške podstatne prevyšujúcej sumu ročného zárobku osoby, ktorá poberá minimálnu mzdu 350 Eur, takže za rok je to netto príjem 4.200 Eur. Na druhej strane prihladal nato, že otec sa s deťmi sporadicky stretáva a že od posledného rozhodnutia o výživnom uplynula doba 17 mesiacov. Zníženie výživného o 38 % po uplynutí 17-tich mesiacov od poslednej úpravy nezodpovedá zmeneným pomerom na strane všetkých účastníkov konania. Životný štýl čerpaním financií z kontokorentného úveru a z debetného zostatku na účte otec viedol už v čase posledného rozhodovania o výživnom.

Obidvaja rodičia, pokiaľ je ich finančná situácia nepriaznivá, musia zvážiť vzhľadom na prioritu plnenia vyživovacej povinnosti k maloletým deťom možnosť získania ďalšieho zamestnania, a to aj výkonom brigádnickej činnosti. Rovnako matka by mala uvítať ponúkanú pomoc otca spočívajúcu v zabezpečovaní prepravy maloletých detí pri ceste do školy, resp. aj zo školy, pri ich sprevádzaní na výkon mimoškolských aktivít.

V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku podal odvolanie otec maloletých detí. Uviedol, že súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam keď konštatoval, že príjmy a výdavky z podnikania presahujú sumu 35.000 Eur. V skutočnosti však súd neskúmal jeho príjem z podnikania a tento ani z uvedeného dôvodu neustálil. Príjmom je potrebné rozumieť finančné vyjadrenie predstavujúce odmenu z podnikania, s ktorou môže voľne disponovať a ktorá slúži na udržanie životnej úrovne. V celom rozsudku teda nie je ustálené, aký je jeho reálny príjem. Práve nízke príjmy boli dôvodom toho, že bol nútený čerpať jednotlivé úvery, aby si udržal minimálnu životnú úroveň, najmä však, aby si plnil vyživovaciu povinnosť voči svojim deťom. Väčšinu úverov spláca z obdobia pred rozvodom, ktoré sa použili na zabezpečenie chodu spoločnej domácnosti. Preto navrhuje, aby bol rozsudok okresného súdu zrušený a vec vrátená okresnému súdu na ďalšie konanie.

Matka maloletých detí sa k odvolaniu otca vyjadrila s tým, že otec žije v domácnosti s priateľkou, ktorá je rozvedená a má jedno školopovinné dieťa. Na túto domácnosť tiež vynakladá finančné prostriedky a musí si sám zvážiť, či sú prednejšie cudzie záujmy alebo záujmy jeho vlastných detí.

Kolízny opatrovník k odvolaniu otca uviedol, že zníženie výživného nie je na prospech maloletého dieťaťa, a preto navrhuje rozsudok okresného súdu potvrdiť.

Krajský súd Žilina, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania proti rozhodnutiu, proti ktorému je opravný prostriedok prípustný (§ 201, § 204 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 212 ods. 1, 2 písm. a/ O.s.p. a rozsudok okresného súdu ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Okresný súd vo veci riadne zistil skutkový stav, zistené skutkové okolnosti správne vyhodnotil vo vzťahu k podmienkam uvedeným v § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 75 ods. 1 a § 78 ods. 1 Zákona o rodine.

Vo všeobecnosti platí, že len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednať znova (§ 156 ods. 3 O.s.p.). Táto základná procesná zásada je prelomená ust. § 78 ods. 1 veta prvá Zákona o rodine, podľa ktorého zmenu pomerov v zmysle tohto ustanovenia je možné definovať ako taký stav, ktorý je odlišný od stavu, ktorý bol rozhodujúci pri pôvodnom (predchádzajúcom) rozhodovaní. Zásadne sa musí jednať o zmenu závažnejšieho charakteru, t.j. o tzv. podstatnú zmenu. Teda hmotnoprávnou podmienkou toho, aby súd mohol o veci opakovane rozhodnúť, je zmena pomerov či už na strane povinného rodiča

alebo maloletých detí. Zmena pomerov však môže byť dôvodom na zmenu rozhodnutia o vyživovacej povinnosti len vtedy, keď sa podstatným spôsobom prejaví v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom. Nestačí len úvaha o tom, že doterajšie výživné je neprimerané. Pokiaľ nebola preukázaná zmena pomerov a rozhodlo by sa o zmene výšky vyživovacej povinnosti, šlo by vlastne o neprípustné preskúmanie a reparáciu právoplatného súdneho rozhodnutia.

Okresný súd v danej veci, na základe vykonaného dokazovania riadne zistil skutkový stav ohľadne zmeny pomerov v príjmoch na strane oboch rodičov maloletých detí a skutkové okolnosti správne v tejto časti vyhodnotil. Krajský súd v tomto smere poukazuje na dôvody rozsudku okresného súdu, s ktorými sa plne stotožňuje a v dôvodoch svojho rozhodnutia na ne aj odkazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Naposledy o vyživovacej povinnosti bolo rozhodované rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č. k. 7P/15/2013-46 zo dňa 26.04.2013, kedy rodičia uzavreli rodičovskú dohodu a otec sa zaviazal prispievať na výživu maloletých detí na každé po 130 Eur mesačne. Vychádzajúc z pripojeného spisu bolo preukázané, že otec už v čase, keď uzavrel takúto rodičovskú dohodu mal na účte fyzická osoba - podnikateľ debetný zostatok, ďalej ako právnická osoba mal účet s aktuálnym zostatkom 20 Eur a na účte fyzická osoba - nepodnikateľ mal debetný zostatok 2.000 Eur. Teda z uvedeného je zrejmé, že už v čase pôvodného rozhodovania mal úvery a debetné zostatky na účtoch. Aj sám otec maloletých detí v odvolaní poukazuje, že väčšinu úverov spláca z obdobia pred rozvodom, teda pred pôvodným rozhodnutím o vyživovacej povinnosti. Odvolací súd tiež poukazuje na skutočnosť, že otec maloletých detí bol okresným súdom riadne vyzvaný na preukázanie svojich príjmov a tento súd predložil peňažný denník, avšak peňažný denník právnickej osoby DaTaX s.r.o.. V konaní je preukázané, že otec maloletých detí podniká i ako fyzická osoba, avšak príjmy (peňažný denník) z tohto podnikania súdu nepredložil, preto v danom prípade je možné postupovať v zmysle ust. § 63 ods. 1 Zákona o rodine, podľa ktorého rodič, ktorý má príjmy z inej, než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu je povinný preukázať ich súdu, predložiť podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov a umožniť súdu sprístupnením údajov chránených podľa osobitného predpisu zistenie aj ďalších skutočností potrebných na rozhodnutie. Ak si rodič nesplní túto povinnosť, predpokladá sa, že výška jeho priemerného mesačného príjmu predstavuje 20-násobok sumy životného minima. Na základe uvedeného a citovaného zákonného ustanovenia v danom prípade nie je možné vychádzať iba z daňového priznania otca maloletých detí ako fyzickej osoby - podnikateľa.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že u otca maloletých detí nedošlo k podstatnej (ale iba minimálnej) zmene pomerov, pokiaľ ide o jeho príjmy, ktoré by odôvodňovali zmenu pôvodného rozsudku ohľadne výšky výživného. Pokiaľ ide o zmeny pomerov u maloletých detí, tieto okresný súd správne vyhodnotil a odvolací súd sa s nimi stotožňuje. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd rozsudok okresného súdu ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol v zmysle ust. § 224 ods. 1 O.s.p. aplikujúc ustanovenie § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p., keďže ide o konanie, ktoré možno začať aj bez návrhu. Žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** j e p r í p u s t n é .